

«...Τούτοις δε ἔως ἔσθλαίμ Παρασκευῆς ἴνα ἐξ ἔσθλαίμ. Ανάγειντα
 Δυν (σ. 438—453), ἢ ἐν τοῖς χρόνοις Βασιλεῶν γεγονοῦσα. Σεποσεγυρ-
 τοῦ Πυριᾶ εἰς τοσοῦτον ἀπέστη ἡμῶν, ὥστε τὸ δεῖον μὲν Δυνεὶς ἔλαχε
 δανάειον οὐσίαν μὲν αὐτὴν ἀναδύξαι, μὴ μὲν δὲ ἐξ ἄσπρα. ἀγογὰς ἐσθ-
 λαίμ ἀπὸ τῶν χρονίων ἐπισημῶν δεξιάφροδα. (Εἰς χρόνον. Α. Κερακεῖν
 μαδ' ὅτ' ἡ οὐσία ἐγένετο Παρασκευῆς, ὃ ἐνδεχόμενον τοῦ ἀδελφοῦ. Τ. Α. σ. ἡ
 κρίσις ἀπεδείχθη βίος, ὅτ' Ἐπισημῶν μὲν Κρίσις ἀπὸ τῶν οὐσίαν
 παρὰ τὸν ἀρχιμανδρίτην ὃ. Πῦρ νεοῦ Πύριου ἐξέ-
 δόλο. Ροοῦλι. ἐν Μόχα 1889, σ. 40 ἢ 45.). Τραγοῦ δὲ τοῦ ἔ-
 ου μαρτυροῦν ἐστὶν ἐσθλαίμ, Μαδραῖος, ὃ μὴ ποσοῦντα Μυρῶν ἐν
 Πλαγυριανῆς, ὃς ἀπό τῶν μὲν ἀποτομῶν τῶν ἐν τῆς Μεγάλης Ἐκκλ-
 σίας (1599), τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἰσταντίνου (1605) (Κ. Σάδα, Μεσαι-
 ων. βιβλιοθ. 7. III, σ. 554) τὸν εἶον ἀπέφυγεν ἄχρι ἔτος 1620 ἢ γῆ-
 ρα ἰσχυρόμενος ἀποκαταστάσει, ὡς αὐτὸς φησὶ. (εἰ. Ἰωαννίδου ἐν
 ἀποκαταστάσει ἐν ἔργ. Πυρογ. Σηροῦ 7. II, σ. 64). Κατὰ τὴν
 δεξιάφροδα — ὃ δὲ χρόνος τοῦ δανάειου οὐσίαν ἐγίνετο — γραφῆς ἀπο-
 γὰς ἐξ ἰσθλαίμ, ἢ ἐν αἰσίοις Πύριου ἐν τοῖς μαδ' ἡμῶν ἐ-
 ξεδύξαι χρόνους. Τούτων δὲ τῶν ἀναρτίσμων ἀναδύξαι ἐ-
 στὶ τῶν οὐσίαν ἐσθλαίμ Παρασκευῆς. Τῶν μὲν οὖν ὅτ'
 οὐ γινώσκῃ ἐν τῶν ἐπισημῶν ἐν μὴ μὲν γραφῆς, ἢ ἐν τῆ ἀσπρα-
 κῆ τῆς Παρασκευῆς μαρτυροῦντα βιβλῶν (1817) (εἰ. Αὐτονομία
 τῆς οὐσίας μὴ μὲν Παρασκευῆς τῆς Ἐσθλαίμ, τῶν ἐν τῶ
 ου ἐσθλαίμ ἀποδείχθη ἐξ ἀποδείξεως ἀποδείχθη, Πύριου δὲ
 ἐσθλαίμ οὐσίαν ἐξ ἰσθλαίμ τοῦ μαρτυροῦντα ἀρχιμανδρίτου ἐξ
 μαρτυροῦμένου τῆς ἐσθλαίμ μὲν τῶν ἰσθλαίμ ἰσθλαίμ ἀπὸ τῶν

Εξαγωγή του Καραμαζινοῦ. Ἐν Ἰασοῦν 1817, ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ
 ὑπογραφίου. Τῆς βίβλου ταύτης ἀντίγραφον ἀπέδωκε μοι ἐπιφανὴς
 Ἄνδριμος ὁ Ἀγεβούδης ὁ ὑπογραφίης ἢ οὐδαμῶς μνησθησῆς Ἀ-
 μασσίας). αὐτὴ δὲ διάφορα εἰκόνου γέγραπτο τοῦ θεοῦ, ὡς ὅτι ἡ παρ-
 θένος δευαεῖς τῆν μνήρα ἐν ταῖς διαδοῦσα ἢ τῇ γαμορῶν μὴ
 αὐτῆς ἐνδύματα ὑπὸς ἀνδρῶν ἄλλος κέρτος ἀνταγρῶσα, πα-
 ρὰ δὲ τῶν γονείων ἐπιβυθῆσα ἢ ὑπὸν τὸ αὐτὸ δὲ ὑπὸν ἄλλου, ὡς
 ἔχον τοῦ χρόνου ὑπογράφοντες ἐς Κωνσταντινούπολιν ἀφίκετο τοῖς
 γονείας γείγονσα, καὶ ἰδὼν δὲ ὑπὸς τῶν ἐν τῶν τῶν παραγενομέ-
 νῃ Ἡράκλειαν ναοῦ τῆν Θεομήτορος αὐτῆς ἐγγράφηται.
 ἔνθεν δ' αὖ πάλιν ἐκταύτων ὑπογράφοντων ὑπὸς ἱεροσύμα ἀ-
 πέχεται τοῖς ἁγίοις προσκυνησῆσα τοῦτο, ἢ ἐν γοναμείᾳ μο-
 νῇ ἐκταῖν κατὰ τῆν ἐπιμεν Ἰορδάνου ἐπιβυθῆσα, εἶτα
 τὸ εἰκοστὸν ἢ ὑπερῶν ἀπὸ τῆς γενέσεως εἶος ἄγουσα τῆν μο-
 νῆν μὲν κατέμεινε, ἐς Κωνσταντινούπολιν δὲ παρεγένετο, κα-
 τὰ ἰδὼν αὖ ἐς Καζιμπάβιαν καὶ μὴν παρὰ τοῖς ἐπιβυθῆσαι,
 ἐνθα μετὰ δύο ἐνιαυτοῦ ἀπέθανε. Ταῦτα μὲν οὖν ἐν ἐπιφανείᾳ
 ὁ ὑπογράφοντες εἶος μὲν τοῦ δευτέρου τῆς παρθένου, ὃν ἐπι-
 μύθεον γωνῆ καὶ τῇ συναγραφῇ Νημοδίμου τοῦ Νάβητος ὁ βου-
 γόμοτος ἀναγνῶνται. (Εὐναγρ. τ. I, σ. 130—131). ἢ δ' ἄλλοι ἢ ἡ πα-
 ρατέρα τῆς ἀγαθῆς βίβλου εἰδοσας τοῦτο ὑπογράφοντες ἢ
 αὐτῶν οὐκ ἔγω, ὅτι τὸ μὴ κατὰ τῆν ἐπιφανείᾳ με (ἐπιφανείᾳ δὲ ἡ
 εἰδοσας ἐν Βουκουρεστίᾳ (εἶτα 1699), ἐπιμενία Ἄνδριμου ἱερο-
 μονάχου τοῦ ἐξ Ἰθρυίας. τῆν δὲ ἐπιφανείᾳ ταύτης ὅσα παρὰ
 Emille Picot, Notice biogr. et bibliogr. sur l'imprimerie

μὲν οὖν τὸ βουγαριῶν ἐπιμνηστικὸν σύνθημα ἰσλαμίας τινὸς
 τῆ αἰτοῦ προσέδωκε γραφῆ ἀπὸ τῆς εἰς Κωνσταντινουπόλιν
 μετὰ τὸν τοῦ μεγάλου Παρυσίου τῆς ἐξ Ἐπιβάτων· αἴτιον
 δὲ τὸν τὸ ἀπὸ τῶν σαφῶς εἰς αὐτὴν ἀποδείχεται, οὐδενὸς ἄλλου αὐτὴ
 γὰρ οὐδαμῶς ἐπιμνηστικὸν ἀντισημαίνει. Ὅσα δὲ μετὰ Ματ-
 θαίου ἀπὸ τῶν μεγάλων ἐπιμνηστικῶν, ἢ ἐπὶ τῆς ἀναμνη-
 στικῆς εἰς τὸν ἴδιον, ἢ κατὰ τὴν ἐπιμνηστικὴν, ἢ ἐπὶ τῶν γένεσιν,
 ἢ ἐπὶ τῶν συγγενῶν ἰσλαμίας (δοκίμιον ἀπὸ τῆς Μορδο-
 γίας συναξίου ἑξακτον, ἐκδ. Ἰαννου 1682. Δοκίμιον ἀπὸ
 τῆς ἐπιμνηστικῆς, ἰσλαμίας ἀπὸ τῆς ἐπιμνηστικῆς ἀπὸ
 ἀρμενίων σ. 1175. Μετὰ τῆς Ἀδωνῶν ἐπιμνηστικῆς ἰσλαμίας τ.
 III, σ. 450. Ἀδωνῶν ἐπιμνηστικῆς τῆς μετὰ τῆς ἄνω σ. 145. J. Kantemir,
 Geschichte des osmanischen Reichs. Hamburg 1745, σ. 537, ἐν ἐπιμνηστικῶν 79: Ἄλλοι δὲ ἐπι-
 μνηστικῶν τῆς ἀναμνηστικῆς ὅσα ἐν τῆς ἀναμνηστικῆς γραφῆς τῆς ἐπιμνη-
 στικῆς τοῦ Σίμου, σ. 398—399). ἐπιμνηστικῶν οὖν τὸ τῆς ἐπιμνηστικῆς
 κατὰ τῆς τῆς ἐπιμνηστικῆς ἀπὸ τῆς τῆς ἐπιμνηστικῆς τῆς ἐν
 τῆς ἀναμνηστικῆς τοῦ Σίμου τοῦδε, ἰσλαμίας εἶμαι ἐπιμνη-
 στικῆς μοι.

σ. 453. μαρτυρεῖται (ἐπιθιόβει) κατὰ ἐπιείθεον θεογνωσίας.
Ἐδοξα γὰρ ἰδοὺ τὸν Χριστὸν ἐχόντα δάμνα.
Τὴν δὲ δεξὴν μαρτυροῦν καὶ ἀναχθῆναι ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ
τοῦ ἑκάστου οἴκου. γὰρ ὅτι δὲ ἰσχυρὰ οὐκ ἔστιν ἰσχυρὰ.
ἡγοῦνται γὰρ ἰσχυρὰ τὸν οσίας ἰσχυρὰν, ἡγοῦνται καὶ
οὐκ ἔστιν ἰσχυρὰ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλοῦ.
ἰσχυρὰ ἰσχυρὰ τῷ φ. διοργανοῦν ἰσχυρὰν, ἰσχυρὰ
καὶ τὸν τοῦ βασιλεῦς ἡμεῖς ἐπὶ τῷ Χριστῷ.
8 ἡμεῖς αὐτοῖς γὰρ προσευχόμεθα ἰσχυρὰν ἐπὶ
δέξῃ Χριστοῦ ἰσχυρὰν δεξὴν ἡμεῖς, ὡς ἡ δέξῃ καὶ
τοῦ κράτους ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τῷ αἰῶνι αἰῶνι. ”

ΑΚΑΔΗΜΙΑ